

عنوان مقاله:

بررسی روند تغییرات ماهانه، فصلی و سالانه رطوبت نسبی در استان سیستان و بلوچستان

محل انتشار:

اولین همایش الکترونیکی یافته های نوین در محیط زیست و اکوسیستم های کشاورزی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فائقه هوشیار - دانشجوی کارشناسی ارشد منابع طبیعی- بیابان زدایی مجتمع آموزش عالی سراوان

فرهاد دستیار - دانشجوی کارشناسی ارشد منابع طبیعی- بیابان زدایی مجتمع آموزش عالی سراوان

مجتبی محمدی - عضو هیئت علمی گروه منابع طبیعی، مجتمع آموزش عالی سراوان

عبدالقیوم دلشادی دهکی - دانش آموخته کارشناسی ارشد محیط زیست، دانشگاه آزاد اهواز

خلاصه مقاله:

رطوبت نسبی بیان کننده نسبت بخار آب موجود به مقدار آب مورد نیاز جهت اشباع آن بسته هوا می باشد. به بیان دیگر، رطوبت نسبی نسبت بخار آب موجود در یک بسته هوا به ظرفیت پذیرش بخار آب توسط آن بسته است. در این تحقیق رطوبت نسبی ماهانه، فصلی و سالانه ایستگاههای استان سیستان و بلوچستان در یک دوره آماری 20 ساله مورد بررسی قرار گرفت. در این مطالعه با هدف بررسی روند تغییرات رطوبت نسبی ماهانه، فصلی و سالانه استان سیستان و بلوچستان در شش ایستگاه سینوپتیک زابل، زاهدان، ایرانشهر، سراوان، چابهار و خاش طی دوره آماری نسبتا درازمدت بیست ساله با استفاده از آزمون من- کندال به انجام رسیده است. نتایج حاصل از آزمون من-کندال متغیر حداکثر رطوبت نسبی و متوسط رطوبت سالانه نشان داد که در سه ایستگاه زاهدان و زابل و چابهار روند نزولی در سطح 95 درصد می باشد. همچنین مشخص گردید تمامی ایستگاه ها در ماهی سرد سال دارای روند نزولی می باشند بطوری که حداکثر شدت روند نزولی در ماهی گرم سال دیده می شود. حداکثر روند مشاهده شده در دمای متوسط و حداکثر با مقدار 60/3، 60/3 و دمای حداقل با مقدار 40/3 مربوط به ایستگاه چابهار و در فصل زمستان می باشد. همچنین حداکثر روند مشاهده شده دمای حداکثر سالانه مربوط به ایستگاه زابل و با مقدار 58/3 می باشد.

کلمات کلیدی:

رطوبت نسبی، روند، سیستان و بلوچستان، من- کندال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/356240>

